

В македонските планини, по предложение на Гоце Делчев, Яворов започва да издава хектографирания вестник, озаглавен “Свобода или смърт! Бунтовен лист. Македония”. Негов помощник е учителят Мицо Кирилиев, който преписва материалите, които той е изготвил. Предназначението на това агитационно издание е да задоволи нуждата от революционна литература, издавана в самата Македония и да запали огъня на борбата, като вдъхне на роба-мъченик вярата, че е наближил края на гнилата Турска империя. Първият брой на “Свобода или смърт!” излиза на 10 февруари 1903г. За него Яворов пише в книгата си “Гоце Делчев”: “Цели три месеца наред всеки понеделник вестника беше в ръцете на куриери по криви пътища. Той говореше в духа на Гоцевите възгледи от името на революционната организация.”<sup>13</sup>

Явно е, че и в случая младият публицист отново се изявява вече като идеолог на революционното движение. Във вестника той отразява международната политика, която активно следи, както и положението в Македония и това в България.

В сърцето на Македония авторът на “Хайдушки копнения” чувства нейния пулс, чувства и нарасналата готовност за великата саможертва, Ето защо той призовава македонското население към въстание с оглед на новата фаза, в която е навлязла революционната борба.

В дадения исторически момент Яворов е активен участник в революционната и идеологическа подготовка за предстоящото въстание. И тябва да се подчертае, че усилията на дейците на македонското революционно движение са започнали да дават вече своите плодове. Населението се отърсва от сковаващия го страх и апатия, и у него се пробужда борчески дух и готовност с оръжие да се бори до смърт за своята свобода. Според Яворов ВМОРО е добила вече твърде голям престиж и е започнала да изгражда “държава в държавата”.

Покрусен от тъга, след смъртта на Гоце Делчев, загинал в сражение на 21 април 1903г. в с.Баница, Серско, Яворов се завръща в София, за да замине не след дълго за трети път с четата на Яне Сандански за Македония. Поради възникналите недоразумения

---

13. Яворов, П.К. *Събр. съч.* Т. II, с. 65.